

עושין פסין פרק שני עירובין

כו.

עין משפט
גזר מצוה

מפא א מיי פ"ח מהל' שבת ה"ל ה"ע
פ"ח פ"ג ש"ט ע"ד י"א:
ב ג ג מיי פ"ח מהל'
שבת הלכה טו סג
ע"ז דג"ל פ"ט ט"ש ע"א
פ"י ש"ב ע"ד פ"א

רבינו הגנאל (המשך)

שתקת האמר רב אסי
האי מחיצת אדרכלין לאו
שמייה מחיצה. פ"י כי אינה
עשויה מחיצה לשרה
אלא ג' למטע החיות.
מהקנה קנה פחות מג'
כמו מחיצת אדרכלין
היא דעבדא דלניעותא
בעלמא ואינה מחיצה
שמותרת לטלטל בתוכה
בשבת. כמו מחיצה של
שירות להולכי דרכים.

ובא רב הונא בריה
דר' יהושע נמי וסייעיה
לרבא והאמר מחיצה זו
אינה עשויה לנחא. פ"י
להיות קבועה לעולם
כבנין אלא פראי הוא.
ואמר רב הונא כל
מחיצה שמותרת לטלטל
בתוכה בשבת א' כמו
מחיצה שאינה עשויה
לנחא אינה מחיצה. ועוד
לנחא רבה בר אבבה
מערב לחמזא ערסחא
ערסחא, פ"י מחיצת'
חוקתא שרירותא דקביעין
וקיימן ועשויות לנחא. פ"י
ערסחא שכחות שכחות.
וכיון שהסכימו כולן
ברבא, וכי מה שעשה
רבא הונא שלא כהוגן,
היה קרי עלייהו חכמים
המה להרע וגו'. פ"י
ביקא תורי באר דמחמא
ואו' כי היא רסן העיר
הגדולה. וכבר ראינו פ"י
לרבותינו הגאונים ודלותי
זה, אבל אנו כתבנו הפ"י
שהיא קבלה בירנו. מנתי'
א"ר אילעאי שמעתי מר'
אלעזר שאפילו בית כור.
מתנייתא דלא כהנניה
דנתיא תנאי אומר מ'
סאה כאסרטיא של מלך.
סאה בית כור שהוא א'
סאה א"ר חנין ושינהו
מקרא אחד דרשו. והיי
ישעיהו לא יצא חצר
התיכונה. כתיב עיר וקרינ'
חצר מיכן לחצר של
מלכים שהיו בעירות
בינויות, ובהא פליגי
תנא דידן סבר עירות
בינויות ל' סאה והנניה
סבר מ' סאה. ישעיהו
מאי בעי תנא. אמר
רבה בר בר חנה א"ר
יוחנן שחלה חוקיהו ובא
ישעיהו והושיב ישיבה
על פתחו. מיכן לת"ח
שחלה שמושיבין ישיבה
על פתחו. ולאוי מילתא
היא דילמא מיגרי שטן.
פסקא וכן שמעתי ממנו
אנשי חצר ששבה אחד
ממנו ולא עירב ביתו
אסור להכניס ולהוציא לו,
אבל לתן מותר. והתנן
ביתו אסור לו ולהן.

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

רבינו הגנאל (המשך)

מערב כבולא מחווא ערסייתא. פ"י רש"י לא התיר לערב כולה
יחד אע"ג שהיתה עיר קטנה ומנן לקמן (ט) עיר של יחיד
מערבין את כולה וקשיא דכפ' כ"ד מערבין (לקמן דף טו.) אמרין
של רבים הוא דקאמר רבה בר אבבה מערב לכולה מחווא ערסייתא

דכל חד וחד הוא שיר לחצריה ועיר
של יחיד לא צני שיר אס לא שהיתה
של רבים קודם אלא ודאי של רבים
היתה (ו) ולעיל (ו.) נמי משמע שהיתה
של רבים גבי אבולי למחוא דלמר
אילמלא דלתומי נעולות זבילה היו
חייב עליה משום רה"ר משמע דהיו
סס פ' רבא מ"מ אי לאו משום
פירי דני תורי היו יכולין לערב כל
העיר יחד והו משירי נ' יורין לר'
יהודה או שלש חצרות לר' שמעון:
דבי תורי. פירש הקונטרס
דמחוא עיר שאין לה חומה

ועשו מחילה זכאשי מצואות לכל זכ'
לשמור גרעיין ולא חשיב מחילה
להטורף המצואות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שההיקף לא נעשה בעצור
העיר אלא לשמור פירא דני תורי
ומשמע שר"ל שהוקף קודם ישוב
העיר דאס הוקף אחרי כן אז נעשה
גם בעצור העיר והו מחילה מעלייתא
וקשיא דלישנא משמע שאס נסתלקה
משם הפירא דהו מחילה מעלייתא
ולפי' הקונטרס אף אס לא היה הפירא
לא היה נותר כיון דהוקף ולבסוף ישב
ועוד מה שפ' צקונטרס דמחוא לית
לה חומה אלא נהירא דלמר לעיל
אבולא דמחוא אילמלא דלתומי
נעולות זבילה ונראה דמוקפת חומה
היתה אחר שנמישצה והיו יכולין
לערב יחד אי לאו פירא דני תורי
שהיתה צין ערסא לערסא לאוק'
המצוי והיתה ימירה מצית סאמיס
ועמוקה י' ולא היו יכולים לערב
מערסא לערסא לפי שלא היו יכולין
לעלול מזה לה דהפירא היו קרפף
יותר מצית סאמיס ולא דמי לברי'
דפירי דלעיל דראזין למאכל אדס
ואע"ג דיש להו מחילות אינן מועילים
כלום דמחילות העשויות לנחא הם
ורש"י פ"י ככ"ד מערבין (לקמן דף

ט.) משום פירא שמפסיק ואין יכולין
להלך משכונה והו כחריץ שצין צ' חצרות דלמרין לקמן
(דף עט.) שמערבין שמים ואין מערבין אחת והכא (ו) גלא משמע
בפירא אלא' משום דהווא מחילה עשויה לנחא:
והתנן ביתו אסור לו ודא. וליכא למימר דמתנימין דמנטול
זכדיא רשות צימו דאס כן מנאי לא מנאצתי לי חצר
אי נמי משמע ליה דמתנימין איירי אפילו צתס:

ולא
להלך משכונה והו כחריץ שצין צ' חצרות דלמרין לקמן
(דף עט.) שמערבין שמים ואין מערבין אחת והכא (ו) גלא משמע
בפירא אלא' משום דהווא מחילה עשויה לנחא:
והתנן ביתו אסור לו ודא. וליכא למימר דמתנימין דמנטול
זכדיא רשות צימו דאס כן מנאי לא מנאצתי לי חצר
אי נמי משמע ליה דמתנימין איירי אפילו צתס:

ולא
להלך משכונה והו כחריץ שצין צ' חצרות דלמרין לקמן
(דף עט.) שמערבין שמים ואין מערבין אחת והכא (ו) גלא משמע
בפירא אלא' משום דהווא מחילה עשויה לנחא:
והתנן ביתו אסור לו ודא. וליכא למימר דמתנימין דמנטול
זכדיא רשות צימו דאס כן מנאי לא מנאצתי לי חצר
אי נמי משמע ליה דמתנימין איירי אפילו צתס:

ולא
להלך משכונה והו כחריץ שצין צ' חצרות דלמרין לקמן
(דף עט.) שמערבין שמים ואין מערבין אחת והכא (ו) גלא משמע
בפירא אלא' משום דהווא מחילה עשויה לנחא:
והתנן ביתו אסור לו ודא. וליכא למימר דמתנימין דמנטול
זכדיא רשות צימו דאס כן מנאי לא מנאצתי לי חצר
אי נמי משמע ליה דמתנימין איירי אפילו צתס:

שליפניהו ללא ק"ל הא תקנתא: נקטיניהו מצטרפו. שלא יחזור רב
הונא ותקנס: איסיביה. לכוועיה דשפיר עבד: עיר חדשה מודדין
לה משיבחה. אס מוקפת חומה ואינה מיושבת כולה כשכל למדוד
תחומיה לא ימדוד לה מן החומה אלא מן הצמחים דחומתה לאו חומה

היא לשויה כולה כד' אמות האזיל
וישיבתה חדשה שקדמה חומתה
לישיבתה אכל ישנה שישבה שנה
וקדם לחומתה מודדין לה מחומתה:
והאי נמי. האי פרסם הרי הוקף ימים
רבים והך השומריה נעשה עכשיו
והיקף הפרסם לאו אדעתא דהך דירה
הוה ודמי כי הוקף ולבסוף שצ: א"ל
רב פפא לרבא. לכוועיה: אדרכלין.
צנאים שעושים מחילה לכל סביבותיהם
כצבונים צחמה: כיון דלניעותא. היא
ולמחר סתרי לה לאו כלום היא והא
נמי לניעותא דיוס ולילה צעלמא היא
דעבדא ולא דירה היא: לנחא. שלא
לדור שס אלא להשתמר מה שנימו
שס: ערסייתא. שכונות שכונות לצד
ובכל שכונה היו מצואות הרבה ולא
התיר את העיר כולה צידא ואע"פ
שהיתה עיר קטנה שאין נכנסין צה
ששים ריבוא ותנן לקמן (דף עט.) עיר
של יחיד מערבין את כולה והיינו של
יחיד שאינה דומה לדגלי מדבר של
ששים ריבוא: משום פירא דני תורי.
שמה עמוקה היתה צין שכונה לשכונה
ושם היו מניחין גרעיני תמרים לאכול
השורים והעיר אין לה חומה ומצואות
של (צית) [צתין] השכונות מפולשים

ערייתא. ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דני
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל בהמה והו
אוקן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הווא לכל חד וחד הו
שיר להכניס (סס.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצוי לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טט.)

ערייתא. ערסייתא.

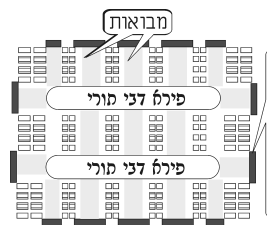
מוסף רש"י

ערייתא. ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דני
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל בהמה והו
אוקן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הווא לכל חד וחד הו
שיר להכניס (סס.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצוי לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טט.)

ערייתא. ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דני
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל בהמה והו
אוקן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הווא לכל חד וחד הו
שיר להכניס (סס.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצוי לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טט.)

ערייתא. ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דני
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל בהמה והו
אוקן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הווא לכל חד וחד הו
שיר להכניס (סס.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצוי לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טט.)

ערייתא. ערסייתא.
שכונות שכונות ולא היו
מערבין כל העיר כאחת
(לקמן טו.) פירא דני
תורי. גומא דבילה
שמניעות שס גרעיני
תמרים למאכל בהמה והו
אוקן גומות מצולות צין
השכונות מתחת וכל
שכונה היו מצואות הרבה
ומערבין יחד ולא היו
מתקנין לה לחיים שס
דעיר של רבים ומעט של
יחיד הווא לכל חד וחד הו
שיר להכניס (סס.) כינו
אסור להוציא ולהכניס
לו ולהן. מצוי לתנן צין
הוא צין שאר בני החצר
(לקמן טט.)

ערייתא. ערסייתא.